

Når det skal afgøres, om folk kan komme ind under sådan en ordning, kan det jo være, at selv om de har et eller andet mindre handicap, kan de alligevel godt passe et job i en virksomhed, uden at der skal være nogen form for tilskud til det på grund af det handicap, de har.

For nu at tage et helt aktuelt eksempel: Selv om man har fået en skavank af en eller anden art, kan man måske sagtens passe et firmaomstillingsbord, uden at arbejdsgiveren behøver at få tilskud til to tredjedele af lønnen.

Og jeg kan jo se, at det er et forslag, der gælder både private arbejdsgivere og offentlige arbejdsgivere, og derfor synes jeg altså ikke, forslaget er uden problemer, for det er igen med til at pålægge det danske arbejdsmarked et voldsomt bureaukrati, som det er meget svært for de private arbejdsgivere at finde ud af, og det er jo meningen, at de skal producere noget, og ikke, at de skal bruge deres tid på at finde ud af alle de mange mere eller mindre vidtløftige forslag, som Folketinget vedtager.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Hr. Poul Nødgaard har egentlig fuldstændig ret, når han siger, at der i sådan et forslag er en række problemer, som andre ordførere jo også har været inde på, og det mener jeg simpelt hen ligger indbygget i selve det problem, vi prøver at tackle med et forslag som det her, for det er jo lidt af et kunststykke, man vover sig ud i, når man forsøger at indrette et almindeligt fungerende arbejdsmarked sådan, at der også er plads til nogle af dem, der har nedsat erhvervsevne.

Vi er jo vant til, at vores samfund er indrettet sådan, at arbejdsmarkedet er for dem, der har den fulde erhvervsevne, og har man ikke det, så bliver man forsørget, i gamle dage i høj grad af familien, i dag i højere grad af det offentlige, men det er jo den situation, vi ikke vil acceptere, og derfor prøver vi at finde nogle veje til at hjælpe disse mennesker ind på arbejdsmarkedet, og det er ikke ligetil, for de passer ikke ind i de kasser, der nu engang er etableret i vores samfund, og det er altså ikke så ligetil at lave nogle nye kasser til de mennesker, der er tale om.

Men jeg synes, det er utrolig positivt, at der er så bred og entydig enighed i hele Folketinget om, at det er nødvendigt at forsøge at gøre noget mere for at sikre disse mennesker dels en mulighed for at blive på arbejdsmarkedet og dels en mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Og med hensyn til, hvad det så er for mennesker, der er tale om, kan jeg sige, at når det drejer sig om førtidspensionister, er det for mig et spørgsmål om, at nogle af de mennesker, der i dag får førtidspension, i højere grad får andre valgmuligheder.

F.eks. havde TV-Avisen i går et indslag om en kvinde, der var utrolig ked af, at hun havde fået førtidspension, for selv om hendes erhvervsevne var så nedsat, at hun faktisk var berettiget til at få førtidspension, ville hun meget hellere være blevet på arbejdsmarkedet i et skånejob eller fleksjob, og hun er altså et meget godt eksempel på en, der ikke har fået det tilbud, men hvor det her forslag meget gerne skulle sikre, at hun og hendes ligestillede i fremtiden får mulighed for at vælge mellem at få førtidspension og at blive på arbejdsmarkedet.

Og den anden målgruppe er de mennesker, hvis erhvervsevne kun er delvis nedsat, og som jeg ikke ved om man kan kalde ny, men som der i hvert fald nu er kommet noget mere elastik i forhold til.

Vi kender jo alle sammen de mennesker, der synes, de i alt for lang tid er blevet sendt til det ene aktiveringsprojekt efter det andet og til arbejdsprøvning osv. osv., men som siger, at de gerne vil være på arbejdsmarkedet, men ikke kan klare et almindeligt job, for vi er jo stødt på dem på utallige møder rundt omkring i landet. Og i stedet for, at man i de tilfælde bliver ved med at sige, at man endnu ikke fuldstændig har konstateret, at deres erhvervsevne er varigt nedsat, kan det begreb altså godt fortolkes lidt mere lempeligt, end det bliver i dag, og det er egentlig det, der også bliver lagt op til med det her lovforslag.

Og jeg mener ikke, at det, som hr. Poul Nødgaard og hr. Tom Behnke siger om, at der er risiko for, at der her er tale om nyt bureaukrati, er rigtig, for det drejer sig et langt stykke af vejen blot om en ændring og forbedring af de eksisterende bestemmelser om skånejob, og der er ikke så mange nye ting for arbejdsgiverne, og de nye ting, der er, tror jeg de sagtens kan finde ud af, f.eks. det, at de nu får betalt alle deres udgifter til sygedagpenge. Den regel tror jeg ikke én eneste arbejdsgiver vil have besvær med at finde ud af at bruge. Men forslaget gør det billigere for kommunerne og dermed forhåbentlig mere tillokkende for dem både at få oprettet fleksjob på private arbejdspladser og i kommunen selv.